

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	11/1886-0/2017
Érkezett:	2017 OKT 03.
Példány:	3 Tisztelt Alkotmánybíróság!
Melléklet:	h... 7 H

Alkotmánybíróság
1015 Budapest
Donáti u. 35-45.

Nyf. (u)

Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság	
Polgári kezelőiroda 8.	
Lajstromszám:	15.P.23073/15
Utóirat sorszáma:	
Érkezett:	2017 -09- 2 6
Példányszám:	3
Melléklet:	4 f... 15

29.

Alulírott

Alkotmánybírósárol szóló 2011. évi CL. törvény 26. § (1) bekezdése alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő:

1. A megsemmisíteni kért bírói döntések megnevezése, a határidő-számításhoz szükséges adatok közlése (a jogerős ítélet kézhezvételének időpontja)

Jelen beadványomban arra kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Fővárosi Törvényszék 45.Pf.631.118/2017/6. ügyszámú ítéletét (1. sz. Melléklet, továbbiakban: Ítélet), - a Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság (továbbiakban: Bíróság) 15.P.XXI.23.073/2015/12/I. sz. ítéletére kiterjedően (2. sz. Melléklet), -, vizsgálja felül, állapítsa meg, hogy az ítélet alaptörvény-ellenes, és a Törvényszék

Ítéletét semmisítse meg,

mert az ítélet sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk. (1) bekezdését, és a XIII. cikkében rögzített tulajdonhoz való jogomat.

Beterjesztett kérésem – számomra kedvező -, elbírálása/befogadása esetén, tisztelettel kérem a T. Alkotmánybíróságot, szíveskedjék az eljáró bíróságot felhívni, hogy rendelkezzen a Fővárosi Törvényszék 45.Pf.631.118/2017/6. számú ítélete végrehajtásának (illetékfizetésének) felfüggesztéséről az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig.

Indokaimat az Abtv. 52.§ (1b) bekezdésben foglalt határozott kérelem alátámasztására a Fővárosi Törvényszék ítéletének 2017. július 27. napján történt kézhez vételétől számított - Abtv. 30.§ -ban rögzített -, 60 napos határidőn belül az, alábbiakban kívánom részletesen kifejteni:

2. Az Alaptörvényben biztosított jogok megnevezése:

Alaptörvény R cikk (2) bekezdés, XXVIII. cikk (1) bekezdés, XIII. cikk

3. Jelen pontban megjelölöm az Abtv. 52.§ (1b) bekezdés a) pontja szerinti Alaptörvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá amely az indítványozó jogosultságát megalapozza (közvetlen érintettség kifejtése és pertörténet röviden), az eljárás megindításának jogi indokait, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét:

Az Abtv. 27. §-a szerint az indítványozó az alaptörvény-ellenes bírói döntést támadhatja, amennyiben az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti.

- Az Abtv. 27. § a) szerint akkor fordulhatok az Alkotmánybírósághoz, ha az Alaptörvényben biztosított jogomat sérti:

Az Alaptörvény R cikk (2) bekezdésében rögzített jogállamiságból eredő jogbiztonság követelményével, s az annak részeként tekinthető XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzített tisztességes eljáráshoz való jogommal összefüggésben, az Alaptörvény XIII. cikkében rögzített tulajdonomhoz fűződő alkotmányos jogomat a Bíróság és a Törvényszék a törvénysértő indoklásával - amely jelen esetben a tények és okirati bizonyítékok figyelmen kívül hagyását jelenti -, valamint a téves jogszabály értelmezésére és alkalmazására alapított eljárás lefolytatásával megsértette.

Továbbá a b) pont szerint akkor, ha jogorvoslati lehetőségeimet kimerítettem:

Az általam támadott Törvényszéki Ítélet egyértelműen rögzíti, hogy az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs. Ezért a hivatkozott b) pont szerinti feltétel teljesült. A Tisztelt Alkotmánybíróságot tájékoztatom arról, hogy egyéb jogorvoslati eljárás (felülvizsgálati kérelem, jogorvoslat kérelem perújítás), jelen beadványban támadott döntéssel kapcsolatban, nincs folyamatban.

Pertörténet röviden:

Az OTP Bank Nyrt. (1051 Budapest, V. Kerület Nádor utca 16. sz.), (továbbiakban: Bank), által képviselt, OTP Jelzálogbank Zrt. (1051 Budapest, Nádor u.), **alperessel**, dr. Klauber László, mint Sótonyiné dr. Mattyasovszky Mária közjegyző mellett működő közjegyző-helyettes által **1886./2005.** sz. közjegyzői okiratba (3. sz. Melléklet) (továbbiakban: Okirat), foglalt kölcsönszerződést kötöttem, 794637 azonosító számon, 2005. november 29-én.

A szerződést a budapesti XXI. Kerület, belterület 207702/5/A/125. hrsz. alatti ingatlan megvásárlásának finanszírozására kötöttem. A szerződésben a kölcsön biztosítására, azzal egy időben jelzálogjog alapítására is sor került. A zálogjog alapítása az ingatlanon az OTP Jelzálogbank Rt. javára az első zálogjogi ranghelyen történt. Bejegyzésre került továbbá a jelzálog biztosítására, alperes javára, elidegenítési és terhelési tilalom is. (4. sz. Melléklet)

Keresetemet perbeli Jelzálogszerződés érvénytelenségének megállapítása iránt terjesztettem be, és az érvénytelenség jogkövetkezményeként kértem a Bíróságot arra, hogy a bejegyzett zálogjog törlésére vonatkozóan hozzon határozatot.

Módosított keresetemben keresetemet akként pontosítottam és egészítettem ki, hogy a törlés megállapítására vonatkozóan kérésünket elsődlegesen az 1997. évi CXLI. Törvény az ingatlan-nyilvántartásról 62. § (1) és (2) bekezdésére alapítva terjeszttem elő.

Keresetem kiegészítésében hangsúlyoztam azt, hogy ha a bíróság az módosított kérelmet nem tartja megalapozottnak, úgy a korábban előadott kereseti kérelmet fenntartom.

Módosított keresetemben annak megállapítását kértem, hogy a bejegyzésre irányuló határozatában a közigazgatási hatóság **nem** a bejegyzés alapjául szolgáló okiratban rögzített tényekkel és adatokkal megegyezően teljesítette a jelzálog bejegyzést, valamint hivatkoztam a 9000/1946. (VII. 28.) ME rendelet (továbbiakban: Rendelet) megsértésére, és ennek jogkövetkezményeként kértem, hogy a Bíróság ítéletében rendelkezzen a kifogásolt bejegyzés törléséről.

- I. Keresetemben azt kifogásoltam, hogy az ingatlant az OTP Jelzálogbank Rt. javára bejegyzett – **22.521 CHF** és járulékai erejéig -, a **mindenkori** forint árfolyamnak megfelelő jelzálogjog terheli.

A Bíróság indoklásában azt rögzítette, hogy a bejegyzés alapjául szolgáló **Okirat szerint** a jelzálog alapítása **2005. (kettőezer-ötödik) év november hó 28. (huszonnyolcadik) napon érvényes, a Bank által alkalmazott deviza vételi árfolyamon számított 22.521. CHF, összegű kölcsöntőkére** történt.

A **Bíróság indoklásában** - ténymegállapításával és önmagával ellentétesen -, arra hivatkozott, hogy **tényként megállapította**, hogy jelzálogjog alapítására vonatkozó szerződéses megállapodásból eredően került a jelzálogjog bejegyzésre az ingatlan nyilvántartásba. Ez azonban **nem felel meg a valóságnak és nem felel meg a tényeknek** az Okiratban foglaltak és az ingatlan-nyilvántartási bejegyzés - előzőekben bemutatott - eltérő tartalma miatt:

Nem szorul bizonyításra az a tény, hogy fontos és forintban kifejezhető különbség van a jelzálogszerződésben **meghatározott napon érvényes deviza árfolyamnak** megfelelő zálogjogi biztosíték és a „**mindenkori árfolyam**” szerinti árfolyamnak megfelelő biztosítéki összeg között.

Ennek ellenére a Törvényszék a Bíróság valóságtól eltérő indoklását (tehát azt, hogy a zálogjogi bejegyzés tartalma megegyezik a bejegyzés alapjául szolgáló okiratban rögzített tartalommal), a nyilvánvaló - fentiekben bemutatott) okirati bizonyítékokkal szemben, ítéletében többször visszatérően megerősítette:

Ítélet:

5. oldal, utolsó bekezdés: "A jelzálogjog tartalma szempontjából a bejegyzés megfelel a kölcsönszerződés IV. 1 pontjában foglaltaknak."

6. oldal, második bekezdés: "A nyilvántartásba bejegyzett jelzálogjog tárgya, terjedelme nem tér el a bejegyzés alapjául szolgáló jelzálogszerződésben foglaltaktól."

Majd arra hivatkozik, hogy "A közjegyzői okiratba foglalt jelzálogszerződés, és az annak alapján az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett jogok és tények között helyesbítésre, kiigazításra vagy törlésre jogosító tartalmi eltérés nincs."

Az ügy ténybeli és jogi háttere nem hagyható figyelmen kívül annak vizsgálata során, hogy a tisztességes eljárásban volt-e részem, vagyis az általam előterjesztett érveket és bizonyítékokat, amelyek objektívan szemlélve relevánsak voltak az ügy megoldása szempontjából, megfelelően megvizsgálták. A „tisztességesség” tehát nem „tartalmi” tisztességességet jelent (ami részben jogi, részben etikai fogalom,), hanem „eljárási” tisztességességet.

A Törvényszék indoklásából kiderül, hogy miért hagyta figyelmen kívül a bejegyzés és a bejegyzés alapjául szolgáló okiratban rögzített tények közötti különbséget:

"Kölcsön esetében a folyósításra kerülő kölcsönösszeg forintban kerül meghatározásra azzal, hogy az adósnak (zálogkötelezettnek) a tartozása a tartozás devizában nyilvántartott összegéhez igazodik."

Arra vonatkozóan nem adott sem jogszabályi sem pedig okirati indoklást, hogy ezt milyen módon állapította meg, tekintettel arra, hogy a jelzálogszerződésben vállalt kötelezettséggel az **okiratban rögzített időpontban érvényes árfolyamon kiszámított deviza összeg ellenértéke szerinti jelzálog bejegyzéshez adtam hozzájárulásomat.**

II. Keresetemben hivatkoztam a **9000/1946. (VII. 28.) ME rendelet (továbbiakban: Rendelet) megsértésére.**

Az Alkotmánybíróság is hivatkozott a 9000/1946 MR rendeletre a 8/2014. (III. 20.) AB határozatában:

"[43] A devizahitel szerződések révén felmerült alkotmányjogi probléma előzményéhez tartozik, hogy a devizakorlátozások megszüntetéséről, valamint egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2001. évi XCIII. törvény 2002. január 1-jétől hatályon kívül helyezte a kötött devizagazdálkodás szabályait. A devizakorlátozások megszüntetése az uniós csatlakozási folyamat része volt, a tőke szabad áramlása elvéhez kötődik. A törvény koncepciója szerint minden devizális megkötés, amely a Magyarországon végzett ügyletekkel volt kapcsolatos, megszűnt. A törvény főszabályként kimondta, hogy devizával, valutával, forinttal kötött jogügyletek és cselekmények minden korlátozástól és bejelentési kötelezettségtől mentesen, szabadon végezhetők.

[44] [Az Alaptörvény K) cikkének ez nem mond ellent: a K) cikk a pénzrendszer alkotmányi alapja. Nemzeti fizetőeszközünk 1946. augusztus elseje óta a forint. A forint bevezetéséről szóló miniszterelnöki rendelet – a 9000/1946. (VII. 28.) ME rendelet a forintérték megállapításáról és az ezzel összefüggő rendelkezésekről – előírta, hogy a forintértékre szóló értéket minden állami és egyéb közpénztár fizetesképp névértéken köteles elfogadni. Kimondta, hogy 1946. évi augusztus hó 1. napjától kezdve minden állami, törvényhatósági és községi bevételt és kiadást forintértékben kell megállapítani, úgyszintén minden állami, törvényhatósági és községi pénztár és hivatal számadását ebben az értékben kell vezetni, a közokiratokban a pénzüsszeget forintértékben kell meghatározni. Az Alaptörvény ezzel szemben maga mondja ki, hogy „Magyarország hivatalos pénzneme a forint.”]

A hatályos 9000/1946 ME rendelet – mint kormány szintű jogszabály -, is ekként rendelkezik. **Tiltja a devizaösszeg hatósági határozatban való meghatározását, helyette a Ft-ot írja elő.**

A Törvényszék indoklásában helyben hagyta a Bíróság elutasító indoklását azzal, hogy a hivatkozott Rendelet nem irányadó a deviza alapú kölcsönszerződés jogviszonyra, ami igaz.

Én azonban nem terjesztettem elő a deviza alapú kölcsönszerződés jogviszonnyal kapcsolatban arra irányuló kérelmet, hogy abban helytelenül került bejegyzésre a deviza összeg. Nem is terjeszthettem elő erre irányuló kérelmet, mert a kölcsönszerződésben semmilyen deviza összeg nem került feltüntetésre.

Kertesetemben azt kifogásoltam, hogy az ingatlan-nyilvántartási eljárásban a bejegyzésre irányuló **hatósági határozat** volt törvénytörő az alábbiak miatt:

Az **1991. 01. 01-én** módosított **9000/1946. (VII. 28.) ME** rendelet rögzíti a forintérték megállapításának szabályait.

11. § (1) Az 1946. évi augusztus hó 1. napjától kezdve törvényben, rendeletben vagy más jogszabályban, közhatósági vagy közhivatali intézkedésben, határozatban vagy hirdetményben pénzüsszeget forintértékben kell meghatározni."

12. § (1) Az 1946. évi augusztus 1. napjától kezdve minden közokiratban, ideértve bírói, vagy más hatósági határozatokat is, a pénzüsszeget forintértékben kell meghatározni....."

A Rendelet szerint tehát a bírói és a hatósági (amely jelen esetben a földhivatali) **határozat tartalmára** vonatkozóan kötelező a zálogjogi bejegyzés értékének forintban történő feltüntetése. Ez a határozat pedig nem vitathatóan **jelen esetben az általam kifogásolt bejegyzésre irányuló határozatnak felel meg.**

4. Indoklás arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével.

A tulajdonost megilleti az a jog, hogy a dolgot megterhelje; a szerződési szabadság azt jelenti, hogy a zálogjog engedése az ügylet gazdasági céljától, funkciójától függően időlegesen, illetőleg feltételtől függően érvényes. Lehetőség van arra, hogy a tulajdonos a vagyontárgyat oly módon kösse le biztosítékként, hogy a zálogjog létesítését – a későbbi fizetés elmaradása esetére - az adott a hitelező részére lehetővé tegye, és erre az esetre előre megállapodjanak a lejárt követelések - kölcsöntartozás,- kölcsönös beszámításában.

A bejegyzés szerinti – az árfolyam változás/emelkedés miatt érvényesíthető jelzálog érvényesítésének lehetősége a tulajdonomhoz való jogomat sérti, mert annak alkotmányos védelme kiterjed a polgári jogilag nem tulajdonnak minősülő vagyoni értékű jogokra is, - jelen esetben zálogjogra -, tekintettel arra, hogy így a megállapodásban kikötötnél jóval magasabb összegre is biztosítja a Bank számára a kölcsönszerződésből eredő követelésének érvényesítését.

A bejegyzésben feltüntetett zálogjog érvényesítése esetén a Bank – az én káromra – nagyobb mértékű kielégítéshez jut, mint amekkora őt zálogszerződésben rögzített zálogjog létesítése esetén megilletné. Nincs garancia arra, hogy alperes az elszámolásban nem érvényesíti az árfolyamváltozást.

Semmi sem biztosítja ezért, hogy a Bank a biztosítékul szolgáló vagyonnak illetve az azért kapott ellenértéknek kizárólag a követeléssel arányos részét tartja meg, a biztosíték ezt meghaladó része – amelyet a Bank az árfolyam változás miatt érvényesíthet velünk szemben a bejegyzés alapján -, visszakérül hozzám..

Éppen ezért van különös jelentősége annak, hogy ilyen biztosíték létesítése csak a törvényben szabályozott módon és feltételekkel történjen és érvényesüljön az egyértelműség jogszabályban meghatározott követelménye.

Az Okiratban foglalt zálogjogra irányuló megállapodás tartalmától eltérő bejegyzés ezért az Alaptörvény R) cikkében foglaltakat sérti az alábbiak miatt:

Az ingatlanügyi hatóság regisztratív szerv. Amennyiben az okirat rendelkezik azokkal az alaki és tartalmi kellékekkel, amelyet az ingatlan-nyilvántartási törvény a bejegyzés alapjául szolgáló okiratokkal szemben előír, az ingatlanügyi hatóság a kérelemhez kötöttség elve alapján a kérelemnek eleget tesz.

Tekintettel arra a megkerülhetetlen tényre, hogy a hatóság olyan bejegyzést rögzített a nyilvántartásban, amely az Inyvtv.) 29.§ szerinti bejegyzés alapjául szolgáló okiratban **nem lelhető föl**, ezért ez a határozat nem felel meg a Ket. 1. § (1) bekezdésének, ezért nem minősült hatóságilag érvényes határozatnak soha.

Ebben a körben fontosnak tartom hangsúlyozni, hogy a jogszabályok szerinti „rendes” jogorvoslati lehetőségek azokra a földhivatali határozatokra értendőek, amelyek jogilag érvényes földhivatali határozatnak minősülnek.

Tekintettel erre, téves a bíróság indoklásának erre vonatkozó része, amely szerint a földhivatal határozata ellen az Inyvtv. szerinti jogorvoslati eljárásban lett volna lehetőségem a törlési eljárás megindítására, és amely szerint a bejegyzés ellen fellebbezéssel nem éltem, ezért az jogerőre emelkedett.

Jelen kérelemben döntő szempont az, hogy az eljárás tisztességességével kapcsolatosan felmerült aggályoknak objektíve igazolhatóknak kell lenniük. Jelen eljárásnak a kölcsönszerződés érvényessége/létrejötté és/vagy érvénytelensége nem tárgya, ezért ennek jogszabályi indoklásától/vitásától eltekintek. Kizárólag a rendelkezésre álló okiratokat, adatokat és tényeket kívánom vizsgálat tárgyává tenni. Ezért szükséges megvizsgálni, hogy a bíróságok miként kezelték ezeket.

Az Alkotmányban foglalt garanciák a bizonyítékok eljárási szinten való kezelését érintik. A Bíróságoknak az a feladata, hogy **mérlegeljék az előttük fekvő bizonyítékokat**. Az pedig, hogy a bizonyítékok valóságának érdemben történő értékelése a **tényeknek megfelelően történt**, az Alkotmánybíróságra tartozó kérdések.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk. (1) bekezdése alapján benyújtott panaszomat azon az alapon kérem megvizsgálni, hogy a kontradiktórius eljárásban volt-e részem; ami azt jelenti, hogy az ügy megoldása szempontjából, megfelelően figyelembe vették és **megvizsgálták** a bíróságok az eljárás **ténybeli és jogi** indokait.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy vizsgálja meg a Bíróság és a Törvényszék ítéleteinek „bölcességét” jelen esetekben, amikor bizonyíték van az **önkéntes** döntéshozatalra.

Álláspontom szerint akkor feladata az Alkotmánybíróságnak foglalkozni a bíróságok által elkövetett ténybeli vagy jogi hibákkal, ha ezek a hibák nyilvánvalóak és sértették az Alkotmány által védett jogokat amely esetemben a tisztességes eljáráshoz való jogomat jelenti.

Ez azt jelenti, hogy az Alkotmánybíróság általános szabályként csak akkor kérdőjelezheti meg a bíróságok megállapításait és következtetéseit, ha azok és **kirívóan és nyilvánvalóan önkényesek**, és csak akkor vitathatja a bíróságok megállapításait, ha hazai bíróság nyilvánvalóan önkényesen figyelmen kívül hagyta az okiratokban rögzített tényeket és hibásan értelmezte a jogot, amely az alábbiakban kifejtett indokaim alapján a Rendelet alkalmazását jelenti:

Alkotmányjogi panaszom az Abtv. 56. §-a alapján befogadható, tekintettel arra, hogy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek értékelhető az a probléma, hogy a tisztességes bírósági eljárás követelményének megfelel-e, ha a bíróság lerontja egy régen meghozott, az adott tényállásra nem vitatottan alkalmazandó jogszabályi rendelkezés érvényesülését azáltal, hogy a keresettel nem érintett jogviszonyra hivatkozik.

Az Alkotmány 28. cikke, amely szerint: *A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik*" kikerült az Alaptörvényből, azonban a támadott eljárásban nemcsak a jogszabály céljának, hanem a jogszabály rendelkezésének szándékos megsértése az előzőek alapján megállapítható.

Nem szorul ugyanis bizonyításra az, hogy a jogszabályok rendelkezéseit elsősorban szó szerint - tehát a magyar nyelv szabályainak és a szavak általános jelentésének megfelelően - kell értelmezni.

A Bíróság és a Törvényszék pedig egyértelműen figyelmen kívül hagyta a Rendeletben megfogalmazott előírást, amely a közhivatali határozatokra írja elő a mai napig kötelezően azt, hogy minden pénzüsszeget forintban kell meghatározni.

A Bíróságon és a Törvényszéken magasan képzett jogászokról van tehát szó, ők hoztak jogszabályt sértő ítéletet, ezért életszerűtlen annak feltételezése, hogy egy jogszabályt a magyar nyelv szabályaival ellentétesen "véletlenül félreértelmeztek", és ezzel az ítélettel ezért az Alaptörvény R) cikkének (2) bekezdését sértik, amely kimondja, hogy az Alaptörvény és a jogszabályok mindenre kötelezőek.

Alappal merül föl a kérdés: vajon mi az, ami ennél alaposabban bizonyítja a szándékos törvénysértéssel azt, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikkében biztosított tisztességes eljáráshoz való jogom sérült, így a hivatali hatalommal való visszaélés tényszerűen megállapítható, úgy hogy a további jogérvényesítési lehetőségeimtől igyekeztek elzárni azzal, hogy fellebbezésnek helye nincs.

Alkotmányjogi panasz benyújtásához jogi képviselőt nem szükséges, és az Alkotmánybíróság előtti eljárás illetékmentes, ezért számomra ez az egyetlen jogérvényesítési lehetőség maradt.

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 52. § (5) bekezdésére és 57. §(1a) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II.27.) Tü. határozat 36. § (2) bekezdésére tekintettel az alábbi jognyilatkozatot teszem:

NEM járulok hozzá az adataimnak a nyilvánosságra hozatalához.

Amennyiben az Alkotmánybíróság úgy ítéli meg, hogy jelen panaszom nem befogadható, úgy kérem figyelembe venni a Velencei Bizottság állásfoglalását, amely szerint az Alkotmánybírósághoz fordulás jogát korlátozza az, ha egy alkotmányjogi panasz benyújtására, illetőleg befogadására csak akkor kerülhet sor, ha a panaszos alkotmányjogi felkészültséggel rendelkezik.

Budapest, 2017-09-25

Tisztelettel:



Melléletek:

1. sz. Melléklet Fővárosi Törvényszék 45.Pf.631.118/2017/6. ügyszámú ítélete
2. sz. Melléklet Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság 15.P.XXI.23.073/2015/12/I. sz. ítélete
3. sz. Melléklet 1886./2005. sz. közjegyzői okirat
4. sz. Ingatlan-nyilvántartás

